

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

vt isti homines a Deo dotentur. 33

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

LIBER II.

fectissime habuit: qui nobis factus est via, per quam ambulemus, & scala, per quam ascendamus, videlicet ad superbeatissimam Trinitatem, et ianua vitæ, per quam ingrediamur: idque per potentiam & auxilium patris, sapientiam filij, amorem & gratiam spiritus sancti, & operationem indiuisæ & supersanctissimæ Trinitatis & essentialis vnitatis. Et sic vnus cum Deo spiritus efficietur.

Qualiter homines isti a Deo dotentur.
Cap. XXXIII.

Multum profecto amorose homines isti a summo bono, Deo videlicet optimo maximo suscipiuntur, atque in regnum ipsius introducuntur, non tantum in mortis articulo, sed ex hoc iam tempore. Quando enim taliter sibi ipsi mortui sunt, & vita eorum in Christo Iesu abscondita est, solusque in eis Deus viuit, tunc eis in anima regnum cælorum aperitur, & ipsi in spiritus arcana introducuntur, in illud videlicet tertium cælum, in quo se sanctus Paulus fuisse describit, quando Deum essentialiter vidit, & in quo Christus ipse suam continue diuinitatem contemplabatur, & ea in spiritu fruebatur, ambulans in cælis inter angelicos spiritus, quando corpus & anima ipsius in grauissimis erant pœnis distenta in terris. **I**ntelligat hæc bene fidelis lector vt intelligenda sunt. Ideo namque sortiti sumus intellectum, vt per ipsum veritatem cognoscamus intelligamusque. Sciendum itaque est, quod anima est imago Dei & beatissimæ Trinitatis habitatio, in qua Deus continue moratur. Cor vero & corpus temporalia sunt vasa lutea,

R ij tea,

MARGARITAE EVANG.

æta, in quibus anima habitat. Est igitur anima constituta inter tempus & æternitatem, inter Deum & corpus. Secundum supremam sui partem deifica est & cū Deo vnita, secundū inferiorem vero partem humana est, & corpori copulata. Verum itaq; est, vicinius hoc esse animæ, q̄ Deus in ea habitat, ipsamq; viuere facit, & gustare ac intelligere æterna, q̄ ipsa in corpore habeat eiq; vitā ministrat, quam tñ eandē vitā nihilo minus a Deo habet. Vicinior ergo mihi Deus est in me existens, quam corpus me circundans.

¶ O si istud perfecte anima cognosceret, quam hilariter cuncta terrena fastidiret, corpus spiritui subderet, omnia, quæ extra se sunt, contemneret & obliuioni daret, regnumque Dei intra se existens tota intentione inquireret. In hoc regnum Dei gloriosa sese virgo Maria conuerterat, cum a beatissima Trinitate salutata, eligebatur in patris filiam, filij matrem, & sp̄sam spiritus sancti: cum itidem ab angelo salutata verbum æternum in ipsa carnem assumpsit, & in isto continue morabatur, & Deum in fundo animæ suæ adorabat. Huc quoque beatissima Magdalena sese introuerterat, cum ei suprema & optima pars applicabatur. In isto regno, & sancti, & angeli vniuersi Deū essentialiter contemplantur, in quo & ego desidero Deum meum perenniter contueri, & cum ipso æternaliter manere. Denique in isto coelo præfati illi amabiles homines ambulant, Deoque continuo fruuntur, & omnium gratiarum benedictionē percipiunt, & sicut stellæ cœli diuites efficiuntur, eorumq; genimina multiplicantur, tamq; per gratiā fecundi redduntur, vt cœlum impleant fructibus.

Quos

LIBER II.

tuosis virtutū operibus, quæ Deus ipse in eis o-
 peratur, sicq; in suis generationibus multiplicā-
 tur, sicut arena, quæ est in litore maris: omnes vñ
 delictet angelorum ordines atq; sanctorum, qui-
 bus in Deo secretissimi sunt, multumq; familia-
 res, quippe qui æqualiter cum eis ex Deo fluxe-
 runt, & ad eius imaginem sunt facti & vniti cū
 ipso in vna voluntate, vno desiderio, & eadem
 intentione. ¶ Efficiuntur insuper adeo in gra-
 tia locupletes, tamque large omnia eorum
 interiora perfluuntur, vt omnes eorum vires, o-
 mnis sanguis, & ossium medulla in diuino a-
 more & vera resignatione totaliter consuman-
 tur & alterētur, recipiuntque nouum quoddam
 nutrimentum & diuinum influxum, atque a
 Deo confortantur, vt ipsius inactionem vale-
 ant sustinere. Vnguntur quoque oleo lætitiæ, &
 accipiunt coronam exultationis, quam nemo ac-
 cipere potest, nisi innocens manibus & mundo
 corde, qui non accepit in vano animam suam,
 sed Deo in veritate adhæret. Tales nimirum a
 lucido diuinitatis splendore sic perlustrantur &
 in spiritu exhilarantur, vt quoddam diuinū dia-
 dema ex animæ capite refulgeat. Et hæc est læ-
 titia illa sempiterna super capita eorum, estque
 specialis quædam aureola, quam nemo accipit,
 nisi qui virginitatem integram seruauerunt.

¶ Hi nanque sequuntur agnum, quocunq; ie-
 rit, id est, in anima sua lumen quoddam æternæ
 sapientiæ perceperunt, viuū videlicet illud ver-
 bum Dei filium, quod cum gaudio sequuntur in
 oibus, ad q̄ ab illa luce diriguntur, eo modo, quo
 Christus eos antecessit, & cātant quasi cāticum
 nouum, quod nemo alius discere potest, id est, oc-

R. iij culte

MARGARITAE EVANG.

culde Deo secreti sunt & nouam gratiam nouamque semper veritatis percipiunt cognitionem. Et hinc cantant, Deumque laudant in intimo spūs sui, & ipse Deus semetipsum laudat in eis de proprijs donis suis altissimo laudis cantico & voce suauissima summæ exultationis, nouisque hymnis lætitiæ electorum suorum. Coronanturque ab ipso gloria & honore, & portant nomen eius in frontibus suis, quod est sapida sapientia, & odor atque vinctio spiritus & vitæ perennis. Sapor autē iste non est ciborum aut potuum, sed lætitia & gaudium in spiritu sancto, & assecuratio vitæ æternæ. ¶ Hic insuper centuplum illud accipiunt sibi a Deo repositum, id est, consolationem quandam internam, & experientiam, & virtutum perfectionem cognoscunt: Veramque boni ac mali discernitionem percipiunt, ita vt neque errare, neque seduci possint. Siquidem agnum illum splendidum sequuntur. An non vere centuplum recepisse dicendi sunt, qui a patris virtute trahuntur & introducuntur, & spiritu sancto replentur, Christum in suo pectore habent, regnum Dei intra se portant, & filij adoptiui efficiuntur? An non vel millicuplum percipere dicendi sunt isti? Neque tamen semel tantum hæc eis contingunt, sed quoties ad Deum sese in suum intimum fundum conuertunt, seque ipsos despiciunt, & alia omnia velut stercorea arbitrantur, toties a Deo in arcanum illud sanctum sanctorum introducuntur vsque ad secretum illum in diuino amore amplexum, habitantque in intimis dñi nostri lesu Christi, nō iam anima eorum in corpore suo, sed in corpore Christi. Vnde sanctus ait Bernardus:

LIBER II.

ardus: Inde martyri tolerantia, quod in Christi vulneribus tota deuotione versatur, & iugi meditatione demoratur in illis. Stat martyr tripudians & triumphans, toto licet lacero corpore & rimante latera ferro, non modo fortiter, sed & alacriter sacrum e carne sua circumspicit ebullire cruorē. Vbi ergo tunc anima martyris? Nempe in tuto, nempe in petra, nempe in visceribus Iesu, vulneribus nimirum patentibus ad introeundum. Si in suis visceribus esset scrutās ea ferum, profecto sentiret, & dolorem non ferret, succumberet & negaret. Eodem modo et isti Deum perfecte amantes homines, stabili cogitatione in intimis Iesu Christi commorantur, per quem vbiq̄ue proteguntur, & in omni aduersitate sua consolantur. Quomodo enim alioqui oēs tribulationes, opprobria, aduersitates & inimicorum tentationes sustinere possent, si a Christo non confortarētur, per quem omnia possunt? & non solum patienter, sed & gaudenter omnes infirmitates & pœnas sustinent, sicut Apostolus ait: Omnia possum in eo, qui me confortat.

Denique, sic vincentibus datur manna absconditum, & calculus candidus in animas eorum, prout spiritus Dei in Apocalypsi testatur: Vincenti (inquiens) seipsum videlicet & omnia atque transcendenti, dabo manna absconditum, id est, interiorem atque occultum quendam saporē, & cœleste gaudium & calculum cādidum, & in calculo nomen nouum scriptum: quod nemo scit, nisi qui accipit. Lapis iste ob suam paruitatem calculus dictus est. Nam etsi pedibus calcetur, calcantem dolore non afficit. Est autem candidus, clarus ac rubicundus instar flammæ i-

R v gnis,

MARGARITAE EVANG.

gnis, parvus, rotundus & æqualis vndiq;. Et per ipsum dñs noster Iesus Christus intelligitur, qui secundum diuinitatem suã est candor lucis æternus, et speculũ sine macula Dei maiestatis, in quo omnia viuunt. Vincenti igitur & omnia trascendenti calculus iste candidus datur, per quem ipse lucidissimam percipit veritatem & vitam. Lapis quoq; iste flammæ ignis assimilatur. Quia mirum ardentissima æterni verbi charitas oẽm terram amore repleuit, omnesq; spiritus amorfos dilectionis ardore vsq; ad annihilationẽ eo-
flagrare & consumere desiderat. Insuper lapis iste ob sui paruitatem etiam pede calcatus vix tenuiter sentiri potest, ob quod etiã calculus quasi a calcando dicitur. Eodem modo etiam si pedibus homines isti Deum amantes conculcentur, frangi nequeunt, nec aliquis in eis valet scandalizari. Rotundus quoq; est lapis iste. Quia videlicet rotunditas spiritus est ipsa æterna veritas, quæ principio sineq; caret. Hęc ergo est calculus ille candidus, qui datur hominibus illis qui modo prætactõ in nouem virtutũ gradibus ascenderunt per Christum Iesum dominum nostrum, per quem si saluari velimus, omnes denuo introire necesse habemus.

Quomodo in hac scala ascẽdere & descendere debeamus. Cap. XXXIII.

Postquam ergo eousq;, vt supradictũ est, peruenerit, vbi iam perfecte in triplici illa vita vsque in nonũ virtutũ gradũ eiusdem que numeri chorũ angelicum conscendit, incipit iam reuersus est originẽ per Christũ Iesum dominũ nostrum, q̄ est scala nostra. Scala (inquã) illa per quam vidit Iacob ascendentes & descenden-